

FEDERAȚIA NAȚIONALĂ A SINDICATELOR DIN ADMINISTRAȚIE
Afiliată la C.N.S. Cartel ALFA

Nr. 22 din 27.02.2026

Către,

AVOCATUL POPORULUI

Doamnei Renate WEBER

Stimată Doamnă Avocat al Poporului,

Federația Națională a Sindicatelor din Administrație (FNSA), cu sediul în mun. Cluj-Napoca, reprezentantă legal prin Președinte Bogdan ȘCHIOP, este federație reprezentativă la nivel național pentru sectorul de activitate, respectiv de negociere colectivă “Administrație publică”, prin Sentința Civilă nr. 9 RZ din 2024 a Tribunalului București, are în componența sa sindicate din instituții ale administrației centrale și locale și **reprezintă interesele tuturor salariaților din administrația publică.**

În această calitate, am luat act de prevederile recentei Ordonanțe de Urgență a Guvernului nr. 7 din data de 24 februarie 2026 privind adoptarea unor măsuri pentru creșterea capacității financiare a unităților administrativ-teritoriale, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României nr. 146 din data de 25.02.2026, precum și de avizele, observațiile și multitudinea criticilor de neconstituționalitate formulate în procesul decizional aferent adoptării acesteia, de către instituțiile și autoritățile publice abilitate (pe care le anexăm prezentei și pe care vă solicităm respectuos să le abordați) – Avizul nefavorabil nr. 1396/24.02.2026 al Consiliului Economic și Social, Avizul nr. 155/.02.2025 a Consiliului Legislativ, cu peste 50 de pagini de observații, Adresa Ministerului Muncii, Familiei, Tineretului și Solidarității Sociale nr. 512/PFM/20.02.2026, Adresa nr. 2/13001/2026/24.02.2026 a Ministerului Justiției, Adresa nr. 58614/490906/24.02.2026 a Ministerului Finanțelor, și

în conformitate cu dispozițiile art. 28 din Legea nr. 367/2022 privind dialogul social, art. 146 lit. d) din Constituția României, ale art. 13 lit. f) din Legea nr. 35/1997 privind organizarea și

FEDERAȚIA NAȚIONALĂ A SINDICATELOR DIN ADMINISTRAȚIE
Afiliată la C.N.S. Cartel ALFA

funcționarea instituției Avocatul Poporului, republicată și ale art. 11 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, formulăm prezenta

CERERE

spre analiză și examinare în scopul exercitării controlului a posteriori de constituționalitate și de a ridica direct în fața Curții Constituționale **EXCEPȚIA DE NECONSTITUȚIONALITATE A OUG nr. 7/2026 privind adoptarea unor măsuri pentru creșterea capacității financiare a unităților administrativ-teritoriale, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative**, publicată în Monitorul Oficial al României nr. 146 din 25.02.2026 .

Considerăm că acest act normativ conține numeroase neregularități și disfuncționalități procedurale, precum și o serie de prevederi inechitabile, neclare și imprevizibile încălcând dispozițiile legii fundamentale a României – Constituția României, precum și principiile de bază expuse în chiar textul și considerentele sale.

Vom aborda aspectele care privesc critici de neconstituționalitate extrinsecă, a OUG nr. 7/2026 în ansamblul său, din punct de vedere al procedurii adoptării și al efectelor sale, precum și câteva dintre prevederile care apreciem că pot afecta în mod direct salariații pe care îi reprezentăm, funcționarii publici și personalul contractual din administrația publică, prevederi susceptibile a avea vicii grave pe linie de constituționalitate.

I. Motive de neconstituționalitate extrinsecă – procedura ordonanței de urgență:

1. Lipsa urgenței încalcă art. 115 alin. (4) din Constituția României: conform art. 115 alin. (4) din Constituție, *"Guvernul poate adopta ordonanțe de urgență numai în situații extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată, având obligația de a motiva urgența în cuprinsul acestora"*.

Succint, emitentul Guvernul României motivează necesitatea și urgența adoptării acestui act normativ de presiunea deficitului bugetar și angajamentele internaționale, elemente macroeconomice previzibile, ceea ce invalidează caracterul excepțional al măsurilor adoptate. Conform cadrului constituțional, situația extraordinară trebuie să fie una obiectivă, independentă de voința Guvernului (în același sens este și Decizia Curții Constituționale a României - DCCR nr. 255/2005), imprevizibilă,

FEDERAȚIA NAȚIONALĂ A SINDICATELOR DIN ADMINISTRAȚIE

Afiliată la C.N.S. Cartel ALFA

respectiv inopinată, care să justifice încălcarea principiului preeminenței Parlamentului ca și for legislativ constituțional. Reducerea deficitului bugetar și consolidarea fiscală reprezintă politici publice asumate de Guvernul României în mod constant. Acestea nu pot constitui elemente extraordinare, imprevizibile, inopinate, ci sunt, fără doar și poate relități economice anticipate și gestionate prin strategii multianuale. Deficiențele sau presiunile bugetare cronice nu pot justifica, prin ele însele, recurgerea la ordonanțe de urgență, iar motivele de oportunitate, prin ele însele, nu pot justifica urgența.

În același sens, în condițiile în care O.U.G. nr. 7/2026 afectează în mod vădit instituții fundamentale ale statului, precum și drepturi constituțional consacrate, se impunea o justificare temeinică privind urgența, privind respectarea principiului echității și al proporționalității măsurii și în condițiile art. 53 din Legea fundamentală.

Apreciem că Guvernul poate emite ordonanțe de urgență numai în situații extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată, iar aceste ordonanțe nu pot afecta drepturile, libertățile și îndatoririle prevăzute de Constituție, precum dreptul la muncă de pildă, și la o salarizare echitabilă, precum Statutul funcționarului public, stabilitatea funcției publice, atribuțiile și competențele autorităților și instituțiilor publice, ca instituții fundamentale ale statului, care sunt garantate de Constituția României. În conformitate cu prevederile art. 53 alin. (2) din Constituția României *“Restrângerea (unor drepturi) poate fi dispusă numai dacă este necesară într-o societate democratică. Măsura trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o, să fie aplicată în mod nediscriminatoriu și fără a aduce atingere existenței dreptului sau a libertății.”* În jurisprudența sa, Curtea Constituțională a reținut constant că ordonanțele de urgență nu pot afecta regimul instituțiilor fundamentale ale statului și nu pot restrânge/afecta drepturi fundamentale, astfel cum sunt acestea definite de art. 116-117 și art. 120-123 din Constituție (DCCR nr. 1133/2007, DCCR nr. 1257/2009, DCCR nr. 230/2013, DCCR nr. 55/2014, DCCR nr. 157/2020)

Nu în ultimul rând, sintetizând, în adoptarea conformă a unei ordonanțe de urgență:

- situația extraordinară trebuie să fie reală, obiectivă, determinată;
- situația extraordinară trebuie să fie exterioară vointei și previziunilor Guvernului;
- urgența nu poate fi argumentată prin considerații de oportunitate;
- urgența trebuie motivată și expusă în manieră cunoscabilă, cu elemente de fapt și de

drept ale situației extraordinare;

- situația extraordinară impune cel mult afectarea sau restrângerea proporțională a unor drepturi, cu caracter temporar, fără a aduce atingere existenței dreptului;

FEDERAȚIA NAȚIONALĂ A SINDICATELOR DIN ADMINISTRAȚIE

Afiliată la C.N.S. Cartel ALFA

- necesitatea unor reforme sau politici publice asumate anterior, nu poate echivala cu o situație extraordinară;

- ordonanțele de urgență nu pot afecta regimul instituțiilor fundamentale ale statului;

- ordonanțele de urgență nu pot restrânge drepturi și garanții fundamentale, consacrate constituțional.

- emitentul actului normativ, trebuie să asigure și să motiveze corespunzător, în concreto, compatibilitatea instrumentului de legiferare utilizat (ordonanța de urgență) cu normele art. 53 și art. 116 alin (6) din Constituția României.

2. Lipsa „loialității constituționale”: În ceea ce privește colaborarea loială, Guvernul României a solicitat, într-adevăr, conform obligației legale și constituționale pe care o avea, avizarea proiectului de ordonanță de urgență de către Consiliul Economic și Social, de Consiliul Legislativ, și de către ministerele de resort. A și primit aceste avize, majoritatea la data de 24.02.2026, când a fost efectiv adoptată OUG nr. 7/2026. Curtea Constituțională a reținut prin mai multe decizii că lipsa solicitării avizelor consultative ale Consiliului Economic și Social, ori ale Consiliului Legislativ, duce la neconstituționalitatea actelor adoptate. Dar tot Curtea Constituțională a statuat că o solicitare doar formală a avizelor legale, ar putea compromite chiar rolul acestor structuri. Curtea a reținut că, de facto, *„colaborarea loială presupune, dincolo de respectul față de lege, respectul reciproc al autorităților/instituțiilor statului, ca expresie a unor valori constituționale asimilate, asumate și promovate, în scopul asigurării echilibrului între puterile statului. Loialitatea constituțională poate fi caracterizată, deci, ca fiind o valoare-principiu intrinsecă legii fundamentale, în vreme ce colaborarea loială între autoritățile/instituțiile statului are rol definitoriu în implementarea Constituției”* (DCCR nr. 611/2017). Raportând situația concretă ocazionată de adoptarea OUG nr. 7/2026 la aceste repere stabilite în jurisprudența Curții Constituționale, constatăm că Guvernul României a înțeles să-și îndeplinească strict în mod formal obligația de a solicita un aviz instituțiilor abilitate, golind-o practic de conținut și efect juridic, fără a da curs niciuneia din observațiile, propunerile și amendamentele acestora, apreciem că probabil chiar fără a lectura măcar aceste zeci de pagini transmise cu câteva ore înainte de adoptarea OUG nr. 7/2026.

3. Lipsa unei evaluări reale de impact, imprevizibilitatea unor norme și reglementarea unor domenii distincte, prin același act normativ, fără nicio legătură între ele. Atât

FEDERAȚIA NAȚIONALĂ A SINDICATELOR DIN ADMINISTRAȚIE

Afiliată la C.N.S. Cartel ALFA

simpla invocare a deficitului bugetar din expunerea de motive, cât și lipsa mențiunilor concrete referitoare la impactul social, profesional sau asupra echilibrului general, nu pot fi suficiente în justificarea urgenței și a efectelor concrete ale OUG nr.7/2026. Nici nota de fundamentare ce a însoțit propunerea legislativă, nici expunerea de motive, nu prezintă calcule ori estimări concrete, oficiale, privind impactul bugetar – nu există o estimare concretă a numărului de salariați afectați, nu există o simulare a economiilor rezultate ca urmare a disponibilizării și asigurării ulterioare a drepturilor sociale pentru o parte din salariați, nu există o raportare la totalul cheltuielilor bugetare, ridicând serioase probleme de transparență și fundamentare decizională. De asemenea, lipsa existenței unor studii, analize, rapoarte de audit organizațional sau funcțional la nivelul fiecărei instituții ori autorități publice în parte, care să ia în calcul gradul de ocupare a schemei de personal, sau modul de aplicare la nivelul fiecărei instituții a obligațiilor de reorganizare ori de reducere a cheltuielilor de personal, ci dimpotrivă, stabilirea câte unui procent unic valabil și aplicabil la nivelul tuturor instituțiilor din administrația publică, contravine jurisprudenței Curții Constituționale, de pildă statuată prin decizia DCCR nr. 55/2014. De asemenea, lipsa unor criterii explicite și condiționări clare, dimpotrivă, folosirea unor sintagme imprevizibile și lacunare de tipul „*alte modalități de reducere a cheltuielilor de personale*”, au mai fost sancționate de Curtea Constituțională, pentru lipsa de previzibilitate a normei juridice și pentru susceptibilitatea de a fi aplicate în mod discreționar și abuziv.

Obiectul de reglementare al OUG nr. 7/2026 abordează mai multe domenii de interes legislativ, fără nicio legătură între ele, ceea ce contravine atât normelor de tehnică legislativă, cât și celor reținute de Curtea Constituțională prin Deciziile DCCCR nr. 61/2020 și DCCR nr. 421/2022: „*o lege nu poate viza decât un singur domeniu de reglementare, precum și domenii aflate în conexiune directă cu aceasta*”, și numai în măsura în care sunt indispensabile scopului urmărit, obiectului principal de reglementare. Coroborat cu lipsa „urgenței” mai sus argumentată, OUG nr. 7/2026 este neconstituțională și sub aspectul obiectului neunitar de reglementare.

3. Delegarea legislativă (adoptarea prin ordonanță de urgență) în domenii ce constituie obiectul legilor organice încalcă art. 115 alin. (6) din Constituția României: Constituția României impune adoptarea modificărilor la legile speciale organice privind instituțiile fundamentale ale statului exclusiv prin lege, în urma dezbaterilor parlamentare și nu prin ordonanțe ale Guvernului, strict interzise în aceste domenii majore.

FEDERAȚIA NAȚIONALĂ A SINDICATELOR DIN ADMINISTRAȚIE

Afiliată la C.N.S. Cartel ALFA

Legislația vizată are caracter organic prin definirea explicită a domeniilor conform art. 73 din Constituția României, respectiv regimul general privind raporturile de muncă, statutul funcționarului public, organizarea autorităților și instituțiilor publice centrale și locale, principiul autonomiei locale, și nu în ultimul rând prin modificările propuse Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, și respectiv Legii nr. 53/2003 privind Codul muncii. Dar mai mult, prevederile OUG nr. 7/2026. afectează “regimul instituțiilor fundamentale, drepturile și libertățile prevăzute de Constituției”, în sensul art. 115 alin. (6) din Constituției.

Caracterul organic și de natură a afecta regimul unor instituții fundamentale, implică pe de o parte proceduri bine fundamentate, prin avize și rapoarte ale comisiilor de specialitate permanente ale Parlamentului și ale instituțiilor abilitate, prin dezbateri, bicameralism și competențe materiale și funcționale clare ale celor două Camere, iar pe de altă parte, prin consultarea tuturor actorilor și partenerilor sociali, în fond o dezbatere democratică. Apreciem că se impunea adoptarea măsurilor de acest tip exclusiv prin lege, lege organică, în urma dezbaterilor parlamentare în Parlamentul României și din perspectiva art. 61 din Constituția României, conform căruia acesta este “organul reprezentativ suprem al poporului român și unica autoritate legiuitoare a țării.” Eventualele singure argumente de celeritate, încalcă flagrant principiul preeminenței Parlamentului ca unică autoritate legiuitoare în România (în același sens sunt și DCCR nr. 421/2007, DCCR nr. 838/2009).

În absența unei stări de fapt obiective, imprevizibile și de o gravitate excepțională care să nu poată fi înlăturată prin procedură parlamentară, recurgerea la procedura ordonanței de urgență este un abuz de delegare legislativă și încalcă art. 1 alin. (4) și (5) coroborat cu art. 53 și art. 115 alin. (4) și alin (6) din Constituția României.

Motivele de oportunitate bugetară, oricât de presante administrativ, nu echivalează automat cu o „situație extraordinară” în sens constituțional, și nu pot fundamenta o ordonanță de urgență atunci când aceasta vizează:

- Modificări de amploare a instituțiilor fundamentale ale statului;
- Creează regimuri juridice noi și complexe;
- Modifică statutul constituțional al funcționarului public și afectează principiul stabilității funcției publice și în carieră a funcționarului public;
- Produce efecte asupra drepturilor sociale și profesionale ale salariaților, dar mai cu seamă asupra locurilor acestora de muncă și a previzibilității veniturilor;

FEDERAȚIA NAȚIONALĂ A SINDICATELOR DIN ADMINISTRAȚIE
Afiată la C.N.S. Cartel ALFA

- Nu respectă drepturi fundamentale garantate la cel mai nivel legislativ într-un stat democratic.

II. Câteva motive intrinseci:

1. Potrivit art. I din OUG nr. 7/2026, se aduc o serie de modificări, de substanță, codului administrativ – OUG nr. 57/2019.

- Toate modificările aduse Codului administrativ, în special Statutului funcționarului public, carierei și procedurii de evaluare a funcționarului public, prin mecanismul legislativ al ordonanței de urgență, fără invocarea și motivarea de facto a elementelor de extraordinaritate și necesitate urgentă, contravin prevederilor și garanțiilor constituționale prevăzute de art. 1 alin. (5), art. 15, art. 16, art. 41, art. 53, și desigur art. 115 alin. (6) din Constituția României. Curtea Constituțională a României a statuat frecvent (de pildă DCCR nr. 172/2016, DCCR nr. 876/2020, DCCR nr. 523/2023, DCCR nr. 481/2025) că modificări ale legilor cu caracter organic prin procedura ordonanței de urgență nu pot fi aduse decât cu caracter excepțional, bine argumentat și fundamentat, ceea ce nu este cazul prezentei OUG nr. 7/2026, cu atât mai mult cu cât majoritatea prevederilor de completare și modificare aduse, au fost incluse în proiecte de lege de completare și modificare a OUG nr. 57/2019 privind Codul administrativ, aflate în diverse stadii ale procedurilor parlamentare, ceea ce invalidează argumentele privind urgența măsurilor și caracterul extraordinar impus de art. 115 din Constituția României. Integrând argumentația noastră la ansamblul OUG nr. 7/2026 și la criticile de neconstituționalitate extrinsecă a acesteia, menționăm că modificarea simultană, prin aceeași ordonanță de urgență a peste 10 legi organice, sub motivația succintă, insuficientă, a deficitului bugetar și/sau a angajamentelor asumate la nivel european, menționăm că Curtea Constituțională a declarat neconstituționale zeci de ordonanțe de urgență care modificau legi organice: DCCR nr. 1/2012, DCCR nr. 88/2013, DCCR nr. 670/2016, DCCR nr. 405/2021, DCCR nr. 682/2020, DCCR nr. 876/2020, DCCR nr. 876/2020, DCCR nr. 523/2023, DCCR nr. 481/2025.
- Art. I pct. 31 din OUG nr. 7/2026 prin care se reglementează exercitarea raporturilor de serviciu pe bază de mandat, coroborat cu art. I pct. 49-50 din OUG nr. 7/2026 prin care se

FEDERAȚIA NAȚIONALĂ A SINDICATELOR DIN ADMINISTRAȚIE

Afiliată la C.N.S. Cartel ALFA

instituie mobilitatea prin rotație în funcția publică, în special rotația obligatorie, afectează previzibilitatea și stabilitatea funcției publice. Stabilitatea funcției publice este un corolar al statului de drept și reprezintă o garanție constituțională implicită, derivată din art. 16 și art. 41 din Constituția României. Prin decizii precedente, în spețe cu situații similare, Curtea Constituțională a admis critici de neconstituționalitate vizând de pildă mandatele fixe și rotația în domeniul justiției, statuând fără echivoc că „stabilitatea în funcție este esențială” (DCCR nr. 682/2020, DCCR nr. 405/2021, DCCR nr. 790/2021.).

- Art. I pct. 32 și 33 privind exercitarea raportului de serviciu al funcționarului public cu timp parțial, încalcă art. 15 și mai ales art. 16 din Constituția României, privind egalitate în drepturi și în cariera publică. De asemenea, fragmentează Statutul funcționarului public și implicit serviciul public. Funcția publică implică, conform legii, activități de exercitare a prerogativelor de putere publică, cu obligația de a asigura un serviciu public de calitate, participare activă la procesul decizional și punerea în executare permanentă a actelor legale și administrative, și presupune continuitate în muncă. Exercițarea raportului de serviciu cu jumătate de normă contravine însăși substanței raportului specific de muncă al funcționarului public, cum însăși curtea Constituțională a reținut în Decizia nr. 818/2017 că „funcționarul public este subiect al unui raport de serviciu, care ia naștere, se execută și încetează în condiții speciale”, astfel exercitarea raportului de serviciu cu timp parțial poate fi dispusă doar cu caracter excepțional, și desigur la cererea funcționarului public, pentru motive temeinice.
- Modificările aduse de OUG nr. 7/2026 în materia procedurilor de evaluare a funcționarilor public, care desigur nu pot fi argumentate în nicio situație pe considerente de urgență și de situație extraordinară, prezintă un risc major pentru securitatea raportului de serviciu și pentru neutralitatea administrației publice. Evaluarea profesională trebuie să fie un instrument de verificare obiectivă a îndeplinirii atribuțiilor legale, și nu un instrument de selecție subiectivă, sancționare indirectă ori chiar excludere din funcția publică a unor persoane determinate. Modificările aduse prin OUG nr. 7/2026 în materie, transformă evaluarea dintr-un instrument de verificare a performanței profesionale într-un mecanism de apreciere comportamentală, cu criterii obiective vag definite, necorelați cu indicatori cunoscibili și verificabili, dimpotrivă, ridicate la un grad de subiectivism al evaluatorului extrem de riscant, care la aprecieri personale sau judecăți proprii de valoare va analiza „adaptabilitatea”, „orientarea spre rezultate”, „inițiativa”, „capacitatea de colaborare”. În nenumărate cazuri, în aprecierea

FEDERAȚIA NAȚIONALĂ A SINDICATELOR DIN ADMINISTRAȚIE

Afiliată la C.N.S. Cartel ALFA

principiilor constituționale ale legalității, Curtea Constituțională a reținut că normele juridice trebuie să fie clare, previzibile și fără echivoc. De asemenea, evaluarea profesională nu poate fi utilizată ca instrument pur subiectiv, arbitrar, de justificare de pildă a restructurărilor ori a reducerii cheltuielilor de personal, cum Guvernul României sugerează în partea introductivă a OUG nr. 7/2026. Evaluarea riscă să devină un pretext formal pentru eliberarea din funcția publică a unor persoane indezirabile, afectând grav principiul stabilității funcției publice.

- Ca o scurtă sinteză, Curtea Constituțională a statuat, cu valoare de principiu, că *„în cazul tuturor categoriilor de personal al căror statut trebuie reglementat, potrivit Constituției, prin lege organică, aspectele esențiale referitoare la ocuparea posturilor trebuie reglementate prin lege organică”* – DCCR nr. 172/2016. Reiterăm, delegarea legislativă și constituționalitatea ordonanțelor de urgență, trebuie să asigure respectarea art. 115 din Constituția României, privind situația extraordinară și motivarea urgenței, precum și respectarea art. 53 din Constituție, privind proporționalitatea măsurii, aplicarea nediscriminatorie, și caracterul temporar al unei măsuri restrictive de drepturi. De asemenea, a reținut că *„raporturile de serviciu ale funcționarilor publici intră sub protecția dispozițiilor art. 16 alin. (3) din Constituția României., iar unul din principiile care stau la baza exercitării funcției publice, în înțelesul art. 16 alin. (3) din Constituție, îl reprezintă stabilitatea în exercitarea acesteia.”*, un element esențial al stabilității fiind însăși cariera funcționarului public. (în acest sens DCCR nr. 414/2010). Garanția stabilității oricărui loc de muncă, implicit a funcției publice, reprezintă un aspect al ocrotirii dreptului la muncă. *„Dreptul la muncă este un drept complex, ce implică diferite aspecte, dintre care libertatea alegerii profesiei și a locului de muncă... odată dobândit un loc de muncă, acesta trebuie să se bucure de o serie de garanții care să îi asigurea stabilitatea”* – DCCR nr. 279/2015. Nu în ultimul rând, învederăm riscuri de incompatibilitate ale reglementărilor OUG nr. 7/2026 cu prevederi ale Convenției Europene a Drepturilor Omului și ale jurisprudenței Curții europene a Drepturilor Omului (CEDO) care a sancționat exact ingerințe sistemice în cariera funcționarilor publici, lipsa de previzibilitate și stabilitate în funcția publică, lipsa garanțiilor procedurale, de pildă în procesele de evaluare profesională.

2. Art. X pct. 2 și pct 5 al OUG nr. 7/2026, de modificare a OUG nr. 63/2010 privind așa-numitul normativ de personal din administrația publică locală: Abrogarea revizurii anuale a

FEDERAȚIA NAȚIONALĂ A SINDICATELOR DIN ADMINISTRAȚIE

Afiliată la C.N.S. Cartel ALFA

numărului maxim de posturi ca urmare a creșterii numărului de locuitori, contravine „deziteratului” Guvernului României, expus în preambulului OUG nr. 7/2026, și anume corelarea numărului maxim de posturi cu populația, atfel încât lipsește cu desăvârșire argumentația legală a măsurii. Modificările aduse privind numărul de personal aferent serviciilor publice de poliție locală, respectiv pază a obiectivelor de interes județean, implică efectiv reduceri de posturi, afectând regimul autorităților administrației publice locale, respectiv a unor instituții fundamentale ale statului.

3. **Art. XVI din OUG nr. 7/2026** prin care se prevede că Guvernul României va adopta un act normativ cu putere de lege (asadar o ordonanță de urgență) ce va avea ca obiect reglementarea externalizării serviciilor publice de colectare a creanțelor bugetare și fiscale locale, unor entități private ce fără doar și poate urmăresc profit economic, contravin flagrant „necesității reducerii urgente a cheltuielilor” bugetare și denotă o formă mascată de „privatizare” a serviciul public, afectând principiul autonomiei locale prevăzut de art. 120 din Constituția României, precum și art. 56 din Constituție, a căror principii includ și rolul statului în economie, precum și faptul că obligația fiscală este exclusiv de natură publică. De asemenea, semnalăm lipsa caracterului urgent al măsurii (termenul fiind stabilit pentru 1.01.2027), sancționată de prevederile art. 115 alin. (5) din Constituției, cât și mai important, stabilirea de către Guvernul României, a obligației de a adopta un act normativ cu putere de lege, de însuși Guvernul României, este contrară prevederilor art. 1 alin (3) și art. 61 din Constituția României.
4. **Art. XVIII din OUG nr. 7/2026** privind posibilitatea ordonatorilor principali de credite ai autorităților și instituțiilor publice de la nivelul administrației publice centrale de a prelua integral sau parțial exercitarea atribuțiilor compartimentelor-suport de la ordonatorii secundari de credite și de la ordonatorii terțiari de credite, după caz, aflați în subordinea sau coordonarea acestora, este neclar și previzibil formulat. Nu există criterii și condiții clar definite, ceea ce contravine prevederilor art. 1 alin. (3) din Constituție. Mai mult, se golesc de conținut rolul și competențele legale ale ordonatorilor secundari și terțiari de credite, și în mod evident, afectează structura organizatorică și numărul de personal în funcție ale acestor instituții fundamentale ale statului. Nu în ultimul rând, din însăși formularea permisivă, se denotă lipsa caracterului excepțional și de

FEDERAȚIA NAȚIONALĂ A SINDICATELOR DIN ADMINISTRAȚIE
Afiliată la C.N.S. Cartel ALFA

urgență specific procedurii delegării legislative și oronațelor de urgență.

5. Art. XXI din OUG nr. 7/2026 conform căruia „*În termen de 60 de zile de data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, Guvernul României aprobă, prin act normativ cu putere de lege, grilele de salarizare pentru comune, orașe și municipii, cu excepția municipiului București, care nu își pot acoperi cheltuielile cu salariile din venituri proprii, atât pentru aparatul propriu, cât și pentru instituțiile din subordinea autorităților administrației publice locale. Grilele de salarizare se aplică până la intrarea în vigoare a noii legi privind salarizarea unitară.*” este neconstituțional pentru cel puțin următoarele aspecte:

- mai întâi, din prisma faptului că Guvernul României își stabilește propria obligație de a adopta, tot el, un act normativ cu putere de lege (implicit ordonanță de urgență), ceea ce contravine principiului separației puterilor în stat, prevăzut de art. 1 (alin) 3, coroborat cu art. 61 din Constituție, privind autoritatea legiuitoare a țării.
- în al doilea rând, salarizarea personalului plătit din fonduri publice este reglementată prin lege organică, Legea-cadru nr. 153/2017. Aceasta stabilește un mecanism specific principiilor autonomiei locale și descentralizării în materia salarizării personalului din administrația publică locală.
- în al treilea rând, salarizarea personalului bugetar din administrația publică locală în conformitate cu prevederile art. 11 din legea-cadru nr. 153/2017 se face cu implicarea activă a reprezentanților salariaților, respectiv cu consultarea obligatorie a organizațiilor sindicale reprezentative constituite la nivelul autorității/instituției publice locale. Art. XXI din OUG nr. 7/2026 nu preia obligativitatea procedurilor de dialog social specifice în domeniu și privează organizațiile sindicale reprezentative de dreptul constituțional prevăzut de art. 9 din Constituție, de a apăra drepturile și a promova interesele economice ale membrilor lor.
- în al patrulea rând, reglementarea creează două moduri de salarizare pentru aceeași categorie de personal, unul pentru unitățile administrativ teritoriale care își pot acoperi cheltuielile cu salariile din venituri proprii, un alt mod pentru cele care se află în imposibilitatea aceasta (poate din considerente de natură legislativă), ridicând suspiciuni de discriminare și lipsă de tratament egal, valori atât constituționale, cât și principii de bază ale legii salarizării.
- în al cincilea rând, „raționalizarea” cheltuielilor de personal, respectiv „ajustarea temporară”

FEDERAȚIA NAȚIONALĂ A SINDICATELOR DIN ADMINISTRAȚIE

Afiliată la C.N.S. Cartel ALFA

a acestora, până la „întrearea în vigoare a noii legi de salarizare” (de altfel asumată pe termen scurt spre adoptare), prin această prevedere afectată de grave vicii de neconstituționalitate, va determina o aplicabilitate în timp nejustificată, nemotivată și va perturba procesul de elaborare a noii legi de salarizare.

6. Art. XL flagrant neconstituțional în integralitatea sa, precum și punctual, prevede la alin.

(1) că „Începând cu data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, numărul maxim al posturilor corespunzător fiecărei unități/subdiviziuni administrativ-teritoriale, stabilit pentru anul 2025 potrivit art. III alin. (8¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 63/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, precum și pentru stabilirea unor măsuri financiare, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 13/2011, cu modificările și completările ulterioare, și pct. 1 din anexa la respectiva ordonanță de urgență, se reduce cu 30%.”, urmat de o reglementare a termenelor stricte și a consecințelor aplicării defectuoase la nivelul instituțiilor și autorităților locale. Motivele de neconstituționalitate ce afectează acest articol de lege sunt multiple:

- **Lipsa justificării temeinice a reducerii de personal**, trimiteri succinte la „structuri administrative locale supradimensionate”, ori la „raționalizarea aparatului administrativ local” nu pot acoperi temeinicia acestei măsuri. Aplicarea generalizată, fără audit concret, fără evidențierea impactului socio-economic aferent fiecărei instituții publice, este susceptibilă a afecta desfășurarea serviciilor publice la nivel local, în măsura în care reducerea „Uniformă” nu ține seama de specificul local și de necesarul efectiv de posturi. Coroborat cu lipsa caracterului excepțional, și eventual temporar al unei asemenea măsuri (dimpotrivă, reducerea posturilor în administrația publică locală cu 30% este definitivă!), contravine flagrant principiilor delegării legislative ale art. 115 alin. (4) din Constituție.
- **Lipsa unor criterii obiective și rezonabile, în condițiile în care măsuri dăduse pot afecta până la 20% din personalul efectiv încadarat în muncă, ceea ce se circumscrie unei adevărate „concedieri colective”, reorganizări masive fără protecție suficientă, ceea ce încalcă dreptul la muncă și la stabilitate în muncă, precum și principiile dialogului social, art. 9 și art. 41 din Constituție.** (în acest sens, DCCR nr. 405/2021, DCCR nr. 682/2020)
- **Opțiunea vizând reducerea numărului de salariați cu 30% exclusiv în domeniul administrației publice locale este profund discriminatorie, raportat atât la alte categorii**

FEDERAȚIA NAȚIONALĂ A SINDICATELOR DIN ADMINISTRAȚIE

Afiliată la C.N.S. Cartel ALFA

de personal bugetar, cât și din prisma efectul definitiv al acestei măsuri, contrar politicii guvernamentale adoptate pentru alte categorii de personal bugetar, de restrângeri bugetare temporare, aferente anului 2026, încalcă principiul fundamental al nediscriminării corelat cu art. 16 din Constituția României.

- Termenele procedurale impuse și neclaritatea normelor în condițiile în care prin art. X se modifică și completează normele la care fac trimitere prevederile art. XL, precum și dificultatea de interpretare și aplicare a prevederilor art. XL din OUG 7/2026, de pildă în situația în care reducerea de 30% a numărului de posturi determină depășirea mai mare de 20% a posturilor ocupate, încalcă principiile coroborării legislative, clarității, previzibilității și lipsei de echivoc ale legii, corolare ale art. 1 alin (5) și art. 15 alin. (1) din Constituție.
- Mecanismul de sistare a alimentării din cote defalcate din impozitul pe venit, reglementat ca o „sanctiune” a autorităților administrației publice locale, aduce atingere principiului autonomiei locale și descentralizării, prevăzut de art. 120 și art. 121 din Constituție, autoritatea locală fiind în imposibilitatea de a-si gestiona resursele conform priorităților proprii.
- Formularea de la art. XL alin. 12 lit.d) conform căreia, pentru reducerea cheltuielilor de personal, autoritatea poate aplica „*alte măsuri de reducere a cheltuielilor de personal*”, sintagmă imprevizibilă și lacunară, se circumscrie jurisprudenței Curții Constituționale care a sancționat în mod repetat lipsa de previzibilitate a normei juridice și pentru susceptibilitatea acesteia de a fi aplicată în mod discreționar și abuziv.
- Trimiterea restrictivă de la art. XL alin. 13 privind **consultarea organizațiilor sindicale doar raportat la modalitățile de reducere a cheltuielilor de personal și nu la întreg procesul de reorganizare vizat, încalcă art. 9 din Constituția României.**
- în definitiv, însăși măsura de reducere a numărului maxim de posturi corespunzător fiecărei unități/subdiviziuni administrativ-teritorială aduc atingere prevederilor constituționale ale art. 120 alin. (1) din Constituția României și ale art. 137 alin. (1) referitoare la formarea, administrarea, întrebuințarea și controlul resurselor financiare ale autorităților locale, încalcă principiul autonomiei locale și afectează regimul autorităților publice locale, ca instituții fundamentale ale statului, delegarea legislativă în domeniu fiind flagrant contrară art. 115 alin. (6) din Constituție, cum a reținut Curtea Constituțională de nenumărate ori. (extrem de relevantă Decizia Curții Constituționale nr. 55/2014 care reține ferm și cu caracter obligatoriu

FEDERAȚIA NAȚIONALĂ A SINDICATELOR DIN ADMINISTRAȚIE

Afiliată la C.N.S. Cartel ALFA

că „o atare reducere este de natură să afecteze capacitatea administrativă și funcționarea autorităților publice prin elementul discreționar care intervine în luarea deciziei de desființare a anumitor posturi. De asemenea, în mod evident, sunt afectate structura organizatorică și numărul de personal în funcție”, și conchide „**Curtea reține că ori de câte ori au fost operate măsuri de reducere a personalului aflat în funcție, aceasta s-a făcut prin lege**”, respectiv prin proces decizional aferent procedurii parlamentare, cu dezbateri, amendamente și desigur, proces real de analiză de impact și de consultare a partenerilor sociali.

7. Art. XLIX vizând reducerea cheltuielilor de personal din cadrul instituțiilor și autorităților publice din administrația publică centrală, precum și din autorități administrative autonome pentru anul 2026, prezintă același vicii de neconstituționalitate semnalate mai sus. Sintetizând, art. XLIX din OUG nr. 7/2026 încalcă prevederile constituționale prevăzute de art. 1 alin. (5), art. 9, art. 16, art. 41, art. 53, art. 73 alin. (3), art. 116 alin. (4) și alin. (6), art. 138 din Constituția României.

- Dispozițiile art. XLIX sunt neconstituționale, în primul rând, pentru încălcarea art. 1 alin. (5) din Constituție, prin lipsa de claritate, precizie și previzibilitate, iar, în al doilea rând, pentru încălcarea art. 41 și art. 53 din Constituție, prin configurarea unui mecanism de reducere a cheltuielilor de personal cu efecte restrictive asupra remunerației totale și asupra stabilității raporturilor de muncă, fără criterii, garanții și calibrări apte să satisfacă testul de proporționalitate, precum și, după caz, pentru atingerea nejustificată a principiilor egalității (art. 16 din Constituție), a rolului sindicatelor și a protecției dialogului social (art. 9 din Constituție) și a coerenței regimului bugetar (art. 138 din Constituție).
- Excepțiile unor categorii de personal bugetar, cu consecința că diminuarea drepturilor salariale ori chiar reducerea de personal se aplică doar pentru anumite categorii de personal bugetar, în lipsa unei justificări obiective a diferenței de tratament juridic, încalcă prevederile art. 16 din Constituție. Jurisprudența constantă a Curții Constituționale a fost în sensul principiului egalității în fața legii, prin tratament nediscriminatoriu, iar un „*tratament diferit nu poate fi doar expresia aprecierii exclusive a legiuitorului, ci trebuie să se justifice rațional*” (DCCR nr. 430/2015). Trimiterile legiuitorului în articole ale OUG nr. 7/2026 subsecvente, la eventuale viitoare măsuri ce ar viza categoriile de personal exceptate, nu pot conferi justificare rezonabilă și obiectivă, și nu pot susține argumentațiile caracterului

FEDERAȚIA NAȚIONALĂ A SINDICATELOR DIN ADMINISTRAȚIE

Afiliată la C.N.S. Cartel ALFA

excepțional și de urgență ale măsurilor restrictive de drepturi și ale OUG nr. 7/2026, sens în car reiterăm flagranta neconstituționalitate a procedurii delegării legislative și încălcarea art. 116 din Constituție.

- De asemenea, modul de aplicare centralizat al reducerii de 10% și, mai ales, posibilitatea ordonatorului principal de credite de a stabili procente „mai mari sau mai mici” pentru ordonatorii secundari ori terțiari, cu singura constrângere ca reducerea cumulată să fie 10%, în absența oricăror criterii, limite, obligații de motivare ori reguli de protecție a funcțiilor critice și a situațiilor obiective (de exemplu, instituții cu deficit de personal, instituții cu obligații legale suplimentare, instituții cu creșteri de volum de activitate), se circumscriu celor statuate de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 55/2014 referitoare la elementul discreționar și suscetibil de abuz, legiferat. Vulnerabilitatea este amplificată de alin. (3), care enumeră modalități de reducere „fără a afecta salariul de bază”, dar permite, în termeni vagi, „reducerea nivelului unor sporuri” și „alte modalități de reducere a cheltuielilor de personal”.
- Reiterăm afectarea de substanță, prin delegare legislativă, a regimului instituțiilor fundamentale ale statului în ansamblul lor, sancționată în jurisprudența Curtții Constituționale (după cum am arătat mai sus). Cu titlul suplimentar evocăm incidența art. 73 alin.(3) lit. a) din Constituția României, privind caracterul organic al legilor de reglementare a organizării și funcționării ca autoritate administrativ autonomă a Autorității Electorale Permanente și, încă o dată, neconstituționalitatea articolului XLIX din OUG nr 7/2026 din prisma art. 115 alin (6) din Constituția României.

8. **Art. LIV** referitor la diminuarea indemnizației pentru titlul științific de doctor și acordarea acestuia în anumite condiții și în cunatum de 500 lei brut lunar, încalcă la rândul-i prevederile constituționale privind principiul legalității și securității juridice, conscarte de art. 1 din Constituție, instituind un caracter derogatoriu care fragmentează o lege organică, Legea-cadru de salarizare a personalului plătit din fonduri publice. Salarizarea personalului bugetar are la bază și principiul valorificării nivelului de studii, orice măsură restrictivă a drepturilor salariale, trebuind să se circumscrie constituționalității specifice, mai exact respectării art. 115 alin. 96) din Constituție.

FEDERAȚIA NAȚIONALĂ A SINDICATELOR DIN ADMINISTRAȚIE
Afiliată la C.N.S. Cartel ALFA

Pentru toate aspectele și considerentele ce preced, precum și în măsura în care compartimentele de resort din cadrul instituției pe care o prezidați identifică alte motive de neconstituționalitate, precum și având în vedere efectele imediate ale acestui act normativ susceptibil de vicii de neconstituționalitate, vă solicităm respectuos să analizați cu promptitudine conținutul OUG nr. 7/2026 și să examinați cererea noastră.

De asemenea, în virtutea atribuțiilor constituționale ce vă revin, vă adresăm apelul nostru de a **sesiza direct Curtea Constituțională cu EXCEPȚIA DE NECONSTITUȚIONALITATE a Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 7 din data de 24 februarie 2026 privind adoptarea unor măsuri pentru creșterea capacității financiare a unităților administrativ-teritoriale, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României nr. 146 din data de 25.02.2026.**

În speranța celerității analizării cererii noastre,
Cu respect, vă mulțumim!

Bogdan ȘCHIOP – Președinte al FNSA

Întocmit: consilier juridic FNSA

Simina Feneșan-Cadiș